

fremkommet Noget af den Vigtighed, at Udvalget kunde Andet end anbefale at nægte dem. Naar det er sagt, at det vilde være en Fordeel nu at udføre Arbeidet, fordi der for Tiden er en Dampmuddermaschine der, som det, hvis den nu førtes bort, vilde koste 1,600 Rd., for atter at faae transporteret derhen, saa maa jeg bemærke, at det dog kommer an paa, hvor denne Dampmuddermaschine kommer hen. Anvendes den i en Havn i Nærheden, vil Bekostningen blive mindre; men dersom vi i to Aar spare denne Udgift af 20,000 Rd., saa er Renten deraf accurat det Samme, som Muddermaskinen maastee vil koste atter at transportere derhen, nemlig 1,600 Rd., naar der beregnes 4 pCt. af Capitalen. Altsaa have vi i denne Henseende ingen extraordinair Udgift, naar vi i dette Døgn nægte at give Videre til Frederikshavn, som dog alligevel kræver et ikke ubetydeligt Tilskud den negang. Jeg troer derfor, at det ærede Thing rolig kan følge Udvalget i dets Indstilling.

L. C. Pedersen: Naar den ærede sidste Taler har bebrejdet mig, at jeg var saa rolig ved, hvad jeg sidst anførte (A. Hage: Det har jeg ikke sagt!), troer jeg dog ikke, at han dermed meente noget Videre med, at jeg tog det roligt og sagde, hvad der efter min individuelle Mening kan siges for og imod Sagen. Det maa, haaber jeg, vise, at jeg har havt Betænkelse ved Summens Bevilgelse. Forøvrigt troer jeg, at den Sum, den ærede Rigsdagsmand nævnte, nemlig $1\frac{1}{2}$ Million Rd., som Frederikshavn skulde have kostet Staten, maa henføres i en langt forbigangen Tid, og ingenlunde er dette anvendt, siden vi fik den constitutionelle og bevilgende Regjeringsform. Jeg kan heller ikke være enig med ham i, at Havnen kun skulde være som en Nød- og Flugthavn af 3die Rang for Skibe, der ikke stikke dybt. Den har med daglig Vand som bekjendt en Dybde af henved 16 Fod, baade i Indløbet og paa flere Steder i selve Havnen. Der kan ikke være Tale om, at det er for Frederikshavns Behageligheds Skyld, at der nu skal gøres Noget; thi vel er det sandt, som det allerede er udtalt, at en meget stor Deel af det Sand og Grus, der er opmuddret, er anvendt til at

opfylde nogle lavtliggende Stykker nedenfor Byen, som ved Lavvande stod tørt og ved Høivande overskylledes; men i det senere Aar har det, der bliver opmuddret, blevet bugseret langt ud i Stranden og kastet ud der, da det ikke behøvedes til Opfyldning, og det er kommet saa langt bort, at det ikke i sin Tid skulde tilfælde og besvære selve Indløbet. Jeg skal ikke forfølge Sagen videre, da jeg ikke seer mig istand til at give yderligere Oplysninger, kun skal jeg gjentagende tillade mig at henlede Finanssubvalgets Opmærksomhed paa den lille Sum og det Punkt, som jeg omtalte, der findes ad 5 i Anmærkningerne til denne Post.

Indenrigsministeren: Til Jernbanevæsenet er der ikke stillet andre Endringsforslag end det af Ministeriet, som gaaer ud paa, at den i Finansloven foreslaaede Sum af 10,000 Rd., til Forberedelse af en omfattende Jernbaneplan for Kongeriget, nedsættes til 3000 Rd. Da der allerede eksisterer et betydeligt Materiale, saa betydeligt, at jeg ikke antager, at der er særlig Grund til at nedsætte en ny Commission i den Anledning, har jeg troet at kunne nedsætte Summen til 3000 Rd., hvilket Beløb jeg nærmest har tænkt mig anvendt til tekniske Undersøgelser og til Rejser af Ingeniører for at undersøge de Overslag, som den eventuelle Jernbaneplan, som er forelagt Rigsdagen, muligt vil gjøre nødvendig. Til de øvrige Punkter under Jernbanevæsenet er der, som sagt, ikke stillet Endringsforslag; men jeg troer dog ikke at kunne eller burde lade dette Affnit gaae hen, uden at gjøre nogle Bemærkninger til enkelte af de Ytringer, som i Betænkningen ere fremsatte af Udvalget. Der er saaledes bemærket, at det er en Feil, at der ikke er regnet Renter af Prioritetslaanet og Omkostningerne ved Selstøbets svævende Gjæld med til Driftsomkostningerne; men jeg skal i den Henseende bemærke, at Prioritetslaanet udgjør ligefrem en Deel af Anlægscapitalen, da det er optaget for at fuldføre Anlægget af Banen, hvortil den tegnede Actiecapital ikke var tilstrækkelig. Efter § 2 af Loven af 24de Februar 1852 er Regjeringen bemyndiget til at garantere 4 pCt. af en Actiecapital paa 6,500,000 Rd.; Actiecapitalen udgjorde